

страдате и ще бъдете радостни. Туй е неизмѣненъ законъ, който, обаче, нѣма нищо общо съ грѣха. Нѣкой пѣтъ грѣхътъ се прѣплита съ страданието, но тѣзи двѣ нѣща не бива да се свързватъ. Страданието е единъ великъ законъ. Нѣма човѣкъ, който да не е страдалъ и да не страда. Дори Богъ страда заедно съ насъ. Никой не страда повече отъ Него. Когато нѣкой каже, че страда, азъ казвамъ: ти едва си започналъ съ тази наука. Не е лошо да страда човѣкъ. Съ тѣзи чувства, съ които може да испитате най-приятнитѣ нѣща въ свѣта, ще испитате и най-неприятнитѣ. Когато вашето око е разстроено, не е въ хармония съ свѣтлината, ще испитате най-неприятни усѣщания отъ свѣтлината; но, когато вашето око е нагласено въ хармония съ нея, то ще испита най-приятнитѣ чувства. Слѣдователно, когато въ васъ се яви нѣкоя дисхармония, това показва, че вие сте разгласени. Само чрѣзъ страдания може да се нагласявате. Онѣзи, които свирятъ на китара, често настройватъ китарата си за извѣстни пѣсни; ще рече, вършатъ извѣстно нагласяване. Страданието, и то е извѣстно нагласяване — трѣбва да се промѣни гамата отъ мажорна въ минорна или въ хроматическа. Въ хора, които се стремятъ къмъ благородното, този стремежъ е свързанъ съ страдание. Страданието и радостта сж два противоположни полюса въ живота. Всѣки който иска да се развива, трѣбва непрѣмѣнно да страда: страданията сж врата, необходимо условие за радостта. Не искате ли да страдате, нѣма да имате радости въ живота. Радостъ и скръбъ сж двѣ дъщери на Бога. „На кой Богъ? — ще запитате. — На Онзи, Който е изявенъ на човѣчест-